

Протокол

№

гр. София, 26.04.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 26.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **10495** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 15.25 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. Б. М.-Н. – редовно уведомен, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/ – редовно уведомен, представлява се от държавен служител с юридическо образование експерт А., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, предвид липсата на процесуални пречки,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА писмо от Народното събрание на Република България, постъпило на 08.02.2023г., с приложени писмени доказателства по разпореждане на съда.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: Запознах се с тях. Възразявам срещу обстоятелството, че не е изпълнено искането на съда за представяне на доклада в цялост, заедно с наличните данни за лица, на които са поставяни СРС-та и документация получена от различни органи, включително и от ДАНС.

СЪДЪТ: Има приложен класифициран том по делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: Моля да се запозная с представения квалифициран том.

СЪДЪТ предоставя възможност на жалбоподателката М. да се запознае с доказателствата.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: От дебелия том, който съм чела, това не е пълната информация.

ЮРИСКОНСУЛТ А.: Г-жо М., в настоящото дело се проверява законосъобразността на отказа, а не дали ДАНС разполага или не с тази информация

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: Какво е основанието на отказа? Твърдя, че предоставената информация не е в цялост, каквото е искането обективизирано в протоколно определение на същия състав в предходното съдебно заседание. Настоявам отново да бъде поискана от Народното събрание пълния обем информация по отношение на работата на Парламентарната комисия, включително и на случаите на незаконно подслушване на протестиращи граждани. Видно от представените данни действително става въпрос за 130 лица, които са били поставени под контрол със СРС от различни институции, включително „Вътрешна сигурност“, МВР, ДАНС и други и с разрешение на Специализираната прокуратура по досъдебно производство по чл.95 от НК. Срокът на класифициращата информация и на част от нея е изтекъл през м. март 2022г. и за лицата, които са били поставени под контрол със СРС-та не съществува никакъв ред, по който да получат информация за това т.е. има една празнота в българското законодателство, в закона за СРС-тата. ДАНС е един от органите, които са участвали при прилагането на СРС-та по отношение на тези 130 лица, за които се отнася моето питане и ако съдът прецени, че нямам легитимно основание да искам информация за останалите 129 лица – мисля, че под №80 съм и аз. Искам да получа тази информация по отношение на себе си. Това е единственият начин, по който ние да потърсим нашите права. В случай, че не получим тази информация по Закона за отговорността на държавата по чл.2 – също ще поискаме и след това ще отидем в С., след което очаквам да се стигне до промяна на законодателството.

ЮРИСКОНСУЛТ А.: Оспорвам представеното доказателство. Считам, че те са неотнормими към предмета на делото.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените от Народното събрание писмени доказателства, включително и класифицираната информация.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, предвид изчерпване на доказателствените искания на страните и като счете делото за изяснено от фактическа страна,

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: Моля да отмените атакуваното решение на председателя на ДАНС като незаконно, поради съществено нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуални правила и противоречие с целта на закона.

Освен, че противоречи на българската Конституция и на провъзгласения в нея Принцип за неприкосновеност на личния живот на българските граждани, противоречи и на основни текстове от Конвенцията за защита на правата на човека, визирам чл.8, чл.6, чл.13 от КЗПЧ, за защитени права на гражданите, чиято защита би следвало законодателят да реализира. Бих си позволила да цитирам и няколко решения на ЕСПЧ, които са произнесени срещу Република България, поради обстоятелството, че в българското законодателство не съществува правен ред в Закон за специалните разузнавателни средства/ЗРС/, който да дава възможност на гражданите в случаите, в които прилагането на СРС да не е довело до резултата или образувано досъдебно производство или съдебно такова, в което няма резултат лицата да получат информация да са прилагани по отношение на тях СРС-та, и в този смисъл: са решенията „Е. и Асоциация за европейска интеграция и права на човека срещу Република България“, делото „Х. срещу България“ от 2012г. и последното решение от м.януари 2022г., което делото „Е., К. и Фондация „Програма за достъп до информация“ срещу Република България“. Същите установяват липсата на ефективно правно средство за защита на лица, които са били обект на контрол със СРС-та, включително и в рамките на наказателно производство, което не е дало резултат или пък СРС-тата не са дали резултат. За тези лица, включително и за мен съществува една единствена правна възможност, чрез която да получат информация - надлежна от органите, които са прилагали СРС-та, а това е именно Закона за достъп до обществена информация в случаите, в които и класифицирането на информацията вече е с изтекъл срок. Искам да отбележа и обществената значимост на този случай: става дума за послушването и проследяването на над 130 лица, които участваха в протестите срещу тогавашното управление през лятото на 2020 г. и както се доказва по дело, което вече е решено от АССГ, решението е публично обявено, изкоментирано е от медиите и се оказва, че всичко това, което се твърди и е обект на работата на тази Парламентарна комисия или което беше тиражирано по медиите, че по отношение на протестиращите е образувано досъдебно производство от Специализираната прокуратура по чл.95 от НК за преврат, метеш, въоръжено въстание и с тези абсурдни обвинения 130 души, сред както и редови граждани, обикновени граждани, но също така журналисти, лидери на политически партии и на граждански организации са били обект на подслушване. В класифицираната информация, която вече е с отпаднало ниво на класифициране става ясно, че един от органите, които са участвали в прилагането на тези СРС-та е ДАНС, заедно с други органи. Това, за което настоявам в искането за достъп за обществена информация е да получа информация за въпросните лица или поне за себе си, тъй като имам надлежни данни, че съм едно от лицата, което е било обект на СРС-та. Нашата цел е по-голяма, а именно да стигна до промяна по Закона за специалните разузнавателни средства и за това са и осъжденията на Република България, защото нашето законодателство е неадекватно. П. си, че всеки един от нас може да бъде с абсурдни обвинения, абсолютно незаконно подслушван, проследяван и обект на СРС-та и в един момент, в който се укаже че на всичко това няма законово основание, даже да не може да получи надлежна информация затова, че по отношение на него са прилагани СРС-та. В пълния обем на този доклад достатъчно информация как са прилагани тези СРС-та, как са работили 24 часа, събота и неделя, как абсолютно произволно са сочени нови и нови лица, които са следени и подслушвани и накрая тази информация е била унищожена, като данни за това има включително и в тогавашния министър на МВР по отношение на тези СРС-та, които са се съхранявали

в МВР. Ще продължа да искам обществена информация, защото това вече да не се повтори, независимо кой управлява. Тук не става дума само за мен, а става въпрос и за другите 129 души, сред които огромна част са най-обикновени български граждани, най-обикновени! Нито политици, нито партийци, нито управленци, просто граждани излезли да протестират срещу една власт, която не одобряват.

ЮРИСКОНСУЛТ А.: Моля да отхвърлите подадената жалба като неоснователна и недоказана. Правото за търсене, получаване и разпространяване на информация е разписано както в чл.10 на КЗПЧОС, така и в чл. 41, ал.1 от Конституцията на Република България - то е установено и защитено право, но то не е абсолютно. В ЗДОИ изчерпателно са изброени интересите, които се защитават чрез тези ограничения. Считам, че така поисканата информация не попада в обхвата на легалната дефиниция на понятието „обществена информация“ по смисъла на ЗДОИ. Считам, че съвсем правилно и законосъобразно в отказа на административния секретар на ДАНС е посочено, че агенцията не придобива и не обработва информация за граждани, организации на критерии участие в протестни действия. Що се касае за търсената информация за прилагане на СРС-та по отношение както на г-жа М., така и по отношение на изброените от нея още 129 лица. Редът за търсене и получаване на такава информация е специален и той се извършва по друг ред, а не по ЗДОИ. Чл. 189, ал.1 от НК също изисква специален ред за търсене, получаване и разпространяване на информация. В приложното поле на ЗДОИ попада само онази категория информация на актовете на органите на съдебната власт, които са свързани с тяхната административно правна дейност, но не и тези свързани с функциите на органи на досъдебно и съдебно производство. Правото на достъп на предоставяне на информация по ЗДОИ е ограничен от самия законодател и в подкрепа на изложеното има доста решения. По отношение на направените доказателствените искания за предоставяне на тези секретни материали от Народното събрание, отново подчертавам, че те са неотнормими към предмета на спора по настоящото дело. С тяхното изискване се поставят въпроси неотнормими към предмета на спора. Сочат се аргументи, които нямат нищо общо с предмета на делото. Единствената цел е предоставяне на исканата информация. Съдебната проверка по настоящото дело следва да обхваща законосъобразността на отказа на административния секретар на ДАНС, а не да представлява изискване от страна на съда на исканата от жалбоподателката информация. Считам, че са налице материално-правните предпоставки за постановяване на отказа на административния секретар на ДАНС и че при изготвянето на този отказ той е направен при спазване на изискванията на административно-правните правила. Моля в съответствие със събраните по делото доказателства да оставите без уважение като неоснователна и недоказана жалбата на г-жа М. срещу отказа на административния секретар на ДАНС. Подробни съображения съм изложила в писмена защита, която предоставям на съда, с препис за другата страна. Моля за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: Може би следваше да поискам да бъде приложено като доказателство по това дело и адм.дело №5437/2022г. по описа на АССГ, което е приключило и е необжалваемо, в което се съдържат достатъчно данни. То е приключило с отмяна на отказа на Специализираната прокуратура да предостави информация по отношение на подслушвани лица. Идентично е заявлението, защото

там има достатъчно информация постъпила и от Специализираната прокуратура за наличието и на такова дело и за прилагането на СРС-та. Там няма класифицирана информация, там има доказателства от Специализираната прокуратура за наличието на такова дело, за наличието на подслушвани лица и за наличието за прилагане на СРС-та. Пзовавам се на това съдебно решение, което е обявено, влязло е в сила, и в което се съдържат данни за основателността на жалбата, респективно и на искането ни за информация от ДАНС доколкото се казва, че „да, било е разрешено прилагането на СРС-та по отношение на 40 от тези 130 лица...“ и съответно органите които прилагат СРС-та сред тях е и ДАНС. Сроктът на класификация е изтекъл.

ЮРИСКОНСУЛТ А.: Предметът на делото е законосъобразността на отказа. Никой не спори дали има ли не такава информация.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено и от правна страна, ОБЯВИ че ще се произнесе с решение в едномесечен срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,49 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: